

מדריכי תנועות
נוער. חברי משקים
מורים

המעוניינים לרכוש כרטיסים
במארגן למשפט הצבורי על
הנוער העברי
שיעור בליל שבת, 17 לח. ז.
(ראה "דבר העורך")

יפנו למערכת "העולם הזה",
רחוב גליקסון 8, טלפון 66785
בכל יום בין השעות 10 - 9.

שניים מכריכות
מדובב... הודות

לשחת שניים
נק

המפיצים: חבי גורית בע"מ

דירתך היא קריירה
מרפסתך היא שימושית

רחוב הרצל 89. תל-אביב, טל. 5473

ללא לרקוד

ח"א, רח' בנייהודה 62

פסנתרים
קניה - מכירה - תקונים

כרטיסים
וסטרמן את ספיר
תל-אביב, רח' רש"י 9

צינקוגרפיה

רינדזונסקי
רחוב הקישון 6. תל-אביב

גלופות קו גלופות רשת

כדורגל

שיע הוחנק בכלוב

לאותם האוהדים הצעירים שצעקו בשבת
לעבר קבוצת מכבי שהופיעה למשחק נגד
ביתר תל אביב: "שיע, רוצים לראות תרי
סר", נכונה אכזבה. שיע הופיע למגרש כשי
חולצתו הצהבהבה נושאת את המספר 2 כלו
מר: במקום מבקיע שערים, תפקיד מגן.
קשה לקבוע מדוע החליט המאמן גואל
מכלים מה שהחליט, הסבה האחת המתקבלת
על הדעת: למכבי הגנה חלשה, שיע הוא
מגן טוב, את השערים יבקיעו חבריו. אך
הדבר לא היה חו צודדי כל עיקר. הביתרי
הוחק יצחק גמבש היה רועה מוכשר לעדר
צעיר, המריץ את חבריו לקבוצה לשחק ללא
ויתור, גרם למכבי אכזבה מאופסת ב-45 ה'
דקות הראשונות.

הקהל צמא השערים בא על ספוקו רק
כשהכדור נח ברשת הביתרית כתוצאה מ'
בעיטה של יוסלה מרימוביץ. הריע כעבור
דקות ספורות בלבד לשער השויון של הרדי,
התכונן להפתעה כשהמכבים לא נראו במצב
רוח מרומם. אך עשר הדקות האחרונות שינו
בתכלית את התמונה הקודרת: בשעה שה'
קהל החל מתנער מהמושבים הבלתי נוחים,
גאלץ שוער ביתר, כספי, להוציא את הכדור
שלו פעמים משער, הוכיח לקבוצתו ול'
עצמו כי הקבוצה שהיתה פעם פאר הכדורגל
הישראלי הפכה לבינונית ביותר, זקוקה לזמן
רב כדי להחזיר את עטרתה ליושנה.

ציין כתב הספורט של חרות בעתונו: "אילו
ידעו הביתרים לנצל את כל ההזדמנויות שהיו
להם, ואילו היו מתכננים את משחקם כראוי,
היו זוכים במשחק..." אילו...

התאגרפות

האלוף היה זקן

מי שקבע כי הטלבויה ירשה את סוכני
הספורט האמריקנים התבדה לפחות חמש
דקות לפני דו-קרב האגרופים במשקל כבד
בין גירסי ג'וזף ואלקוט לבין רוקי מרשיאנו.
45 אלף הצופים שמילאו את יציעי האיצטד
הפילדלפי, הבטיחו הכנסה נקייה של חצי מיל'
יון דולר, לא התאוננו על המחירים הגבוהים,
לא השמיצו שריקות בוז. הסיבה: הקרב היה
אכזרי, נסתים לאחר 13 סיבובים. סבה
שניה: המנוצח היה כושי, המנצח - לבן.
כשהוכתר לפני 15 שנה ג'וזף לואיס באלוף
עולמי, הפך לסמל בעיני הנערים הכושיים
שיגילו בספורט, ובוחדו באגרוף, עיסוק כמעט
יחיד על ידו יוכלו לעלות לפיסגת התהילה.
אלפים החלו מתאמנים, מכשירים עצמם ל'
עתיד. משסיים המפצץ החום את הקריירה
המפוארת שלו, שוב לא זכה מתאגרף לבן
בכתי האליפות שנפל כפרי בשל ילדי בני
גזעו. ואלקוט היה אחרון לשרשרת זו. אר'
בעים שנות חייו עברו בדמינו עת התנגש
ברוקי הצעיר, שופע המרץ, וזה אמנם לה'
פילו אל הקרשים בפעם הראשונה בחייו של
המתגושש הלבן, אך עשה משגה תמור ב'
סבוב ה-13. משגה זה זיכה את יריבו ביתרון
טקטי ובכמה מהלומות פלדה מחסלות.
הזקן צנח ארצה, התנחם, לאחר שהתאושש,
בחשבונו בבנק, בששת ילדיו שצפו לשוב
אביהם הביתה...

שחיה

אבא חושי היה גבסוה

בכריכה המלוחה בבת גלים געשו הגלים
מחתירותיהם של עשרות שחיני מכבי ו'
הפועל שהתמודדו לאחר זמן רב על אליפות
הארץ. קרבות יפים ומרתקים בליות שיאים
חדשים והתענינות גדולה הח חויה נעימה
לאוהדי ספורט המים.

ישעיהו (צמבה) אלבאום הפתיע, יותר מ'
אשר את הקהל ואת עצמו, את חבריו מאגודת
ברית מכבים עתיד שחשבוהו זה מכבר למוצג
מויאוגי עב כרס, ניצח במשחה הקשה ל-400
מטרים חתירה, חידך באושר אל שני הפבר'
ריסים המנוצחים: נחום בוך וארגון טוריק.
היסל על ידי כך שא בן 13 שנה וחשבון
ישן עם מתחריו. חברתו לאגודה, שושנה
ריבנר בת 15, שברה שיא ישן נוסף, עוררה
ויכוח בין אוהדיה: "כמה גברים בארץ
מסוגלים להקדימה 100 מטר חתירה?"
שושנה עזרה לא כמעט לקבוצתה להציב שיא
חדש במשחה שליחות בעוד הפועל חיפה

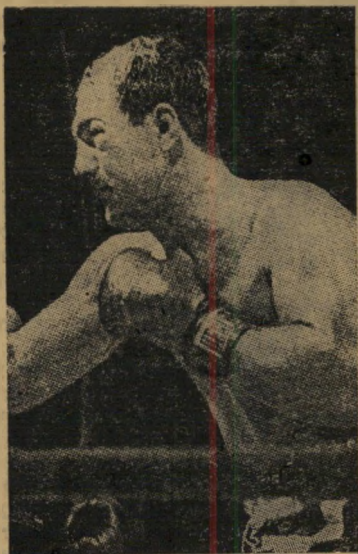
נסל ללא ערעור שני שיאים אחרים במשחי
שליחים לגברים ולגברות.
בשאר המקצועות בלטו המכבים בנצחונ'
תיהם, השאירו את מלאכת צבירת הנקודות
לאנשי הפועל שהופיעו במספר גדול, הבטיחו
לעצמם גביע מכובד נושא את שמו של אבא
חושי, שחילק בתענוג את הפרס לקבוצת
הפועל חיפה.

ראש העיר אבא חושי חילק באותה הזדמ'
נות גם גביע נאה לקבוצת מכבי חיפה, אלר'
פת ישראל בכדור מים, אמר לידידו בנאה:
"גם בספורט אנו על הגובה".

אתלטיקה

השן היתה רקובה

לפני הבית ברחוב פינסקר 2 בתל-אביב
חלוי שלט הנור: ד"ר רוברט אטלס, רופא
שיניים. "רובי", כניו החביב בקרב
עסקני מכבי, אינו עסוק ביותר במעבדתו

רוקי מרשיאנו

סוף סוף, לבן

הפרטית; ההובי הגדול ממנו שעות יקרות:
אתלטיקה קלה. האיש שעמד בראש בר'
כוכב בריליני מוצא כר נרחב לפעולה בא'
רץ, העמיד את ידיעותיו וכח ארגונו לר'
שות המכבי, הפך תוך זמן קצר לאישיות
בולטת ביותר. אותה תקופה, עת שיתף פעו'
לה עם ידידו אריה עטר, ספורטאי ומארגן
כשרוני, היתה מכל הבחינות תור הזהב
לאתלטיקה הקלה בארץ.

אך השנים שחלפו הביאו עמן תוהו וכו'
הו. הגורם השני, הפועל, שצץ באופק, עשה
עבודה מאומצת להדביק את מתחרהו בעל
החוקה של הספורט הישראלי. בתחילה גו'
מה היה כי יריבים חזקים יעזרו להרמת
המתח וההישגים, אך חיש נתברר כי המל'
חמה גיטשה לא על מסלול הריצה אלא על
גבי לוחות-חישוב פוליטיים. מקרב זה יצא
מכבי מנוצח. מאות נטשו את השורות ש'
נתדלדלו לבלי הכר, העמידו את מדינאיו על
האסון המתרחש, אלצוהו לבחור בין שתי
אפשרויות: לקבל את תנאי השלום של
הפועל, שהיו אז צנועים ביותר, או להזריק
דם חדש בשורותיו, דם צעירים חסרי נסיון
אך יודעי מלחמה. כמדינאים רעים בחרו
בשניה. דוקטור אטלס חזר אל מעבדתו, הרי'
פיע רק לעתים רחוקות באיצטד התל-אביבי,
ידע לפשר בין שופטי-הומן המתוכחים ב'
ניהם, אך שנאלצו להכנע לשעונו המדוייק.

עסקני שיעוה. המדרון היה עמוק, וה'
דרדור היה ללא מעצור. עיני העסקנים הופ'
נו שוב אל הרופא המושיע שהחל בינתיים
בפעילות מוגברת בהנהלת המכבי העולמי
המקינה את המכביה הרביעית. "רובי" נע'
נה, לאחר הפצרות רבות, ארגן מחדש את
הועדה הארצית לאתלטיקה קלה של המכבי,
בה כלל גם את ניגיי חיפה וירושלים, גרם
על ידי כך להשתתפות ערה בתחרויות ש'
נערכו לפני תכנית קבועה מראש. עם חתימת
ההסכם בין הפועל ומכבי נבחר אטלס ליו'
שב ראש ההתאחדות המשותפת שתפקידה

היה להכין את אתלטי ישראל לקראת מש'
חקי הלטינקי.
עם התקרב מועד האולימפיאדה התקבלו ב'
דירתו שני מברקים. האחד הודיע לו כי
הועד האולימפי של ישראל בחר בו כמלוה
האתלטים, ורש ממנו להכין את ניירותיו
וחלבשתו בהקדם. המברק השני היה צנוע
יותר, הטיל עליו תפקיד סיור בסניפי מכבי
בסקנדינביה כדי לעורר שם את הספורטאים
היהודים להשתתפות רבתי במכביה, הזכיר
לו גם שהסיול כולל את פינגונ בתוספת
כרטיס לכל ההופעות הספורטביות שם.
"רובי" ביכר את הייצוג הלאומי על ייצוג
ארגונו, הכין את כל הדרוש, ויתר בינתיים
על טיול קצר של נבחרת אתלטי ישראל
לטורקיה לטובת עסקן אחר.

המאורעות שהתרחשו לפני השעה השתים
עשרה היו מזוירים אך אופייניים: עם בק'
שת הממשלה משני הארגונים לצמצם את
מספר המלרס של המשלחת, נטלו כמה
עסקני עשונה שהיו ללא ספק הגידונים לה'
שאר בארץ הצנע, את העניין לידיהם, כללו
בהסכמת מרכייהם את עצמם ברישמה ה'
מאורשה. העיפו על ידי כך לכל הרוחות
את "סוסי העבודה" שהיו זכאים מכל הב'
חינות ללחת את ספורטאיהם.

סכין בגב. הסכין ישנתקעה בגאו של
המכבי הנאמן על ידי חבריו לא השאיר עוד
כל פסוק בלבו. הוא גמר אומר לא לראות
את פניהם שנית. אך ידידו בחויל לא ויתרו
עליו. ברצו האחרון ממש סיפקו את הכר'
סיס הנכסף שהסיעו להלטינקי אשר באיצ'
טיונה צעדה משלחת ישראל מנופחת בעט'
קנים לבושי הור, בעלי שמות לא מוכרים
לספורטאי הישראלי.

בינתיים חזרה המשלחת שמלחיה עומדים
לפני שוט הבקורת הצבורית, חקירותיה של
ועדה ממלתיית. יותר שקטה היתה שיבתו
של ד"ר רוברט אטלס, שעשה בסקנדינביה,
ביקר בצרפת ובאנגליה. גלוייתו האחרונה
מפריז היתה קצרה: "רקבון גורם לעיקרת
השן, במקרה זה אין הבדל מי האיש שיעשה
את המלאכה: רופא השיניים או ראש ה'
ממשלה".

נוער

הקפות על האגרש

"במקום לעשות הקפות בבית הכנסת ב'
שמחת תורה, נעשה אותן על מגרש הספורט!"
— הציע הרב הספורטיבי החובותי אורי
(אולנה) כהן, ההצעה נתקבלה בוועד המכבי,
תכנית גדושה ורומנטית תוכנה, הקהל היו'
מן במאותיו למגרש הספורט, לא התאכזב.
החל מבוקר השבת התרוצצו עשרות מכבים,
מבני שבע ועד בני חמישים ומעלה, על
המגרש המקומי, תיחרו על התעודות, המי'
לדיות והגביע, גרמו לצחוק וענין לקהל
הרב, פתחו במסורת מפעלים זהים שיערכו
בעיר בכל שמחת-תורה מדי שנה.

התוכנית היתה מגוונת: מרוצי מיכשולים
היתוליים, מירוצים עם כפיה וחמיסת גפוררים
בפה, זחילות, קפיצות ומירוץ זוגות קשור'
גלים, שבסופו נשמעה קריאת אכזבה של
אחד מבני-הזוג בני התשע: "בסלנית שכחו
בגללה הפסדנו! עכשיו אני כבר לא אחתן
אתה!" פורקן נוסף ניתן לצופים הצעירים
למראה מירוץ האופנים המשעשע, בו הפ'
תיעו בהשתתפותם שני, אנשי העטי של ה'
סניף — המזכיר והגובר, שנטשו את פנקסי
הם, עלו על אופניהם ותחרו ביניהם על ה'
מקום שלפני האחרון, גרמו לקי'
ריאת שמחה מפי אחד התוכנים: "מצויק,
עכשיו, כשהם עייפים, אולי יסטיקו כבר
לנדנו עם המסיים".

רגליו הארוכות של גבי בן הדז הקפיצוהו
כקנגורו במירוץ השקים, הקדימוהו על פני
יריבו העקשן יגאל, שנסתבך ונפל לפני ה'
מטרה, אך פוצה בתחרות אחרת, "מסמר"
היום: מציאת נקניקיה תלויה במרכז המג'
רש תוך הליכה בעינים לוטות. המתחרים
נפוצו בכל קצוי המגרש לקול רעמי הק'
הל: רק יגאל ניגש ישר לנקניקיה, אך סרב
לבלעה, נימק: "מצאתי אותה רק בגלל ה'
רית. איך יאאסר להרגיש בשרחון של
נקניקיה, העומדת יומיים בשמש?" בכך הכ'
זיב את תקות מתחרה אחר, שהתכוון לה'
סיר את המספחת מעל עיניו, לאכול את ה'
נקניקיה והאחר כך שיבואו אלי בטענות.
או כבר לא יהיה איכפת ליו'